

تأثیر مسیر یادگیری بر خودتنظیمی دانش آموزان متوسطه اول شهر ایران شهر

دکتر عیسی رضایی^۱، سلیمه احمدی^۲

۱- استادیار تکنولوژی آموزشی، گروه تکنولوژی آموزشی در علوم پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مجازی، تهران، ایران.

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد تکنولوژی آموزشی، دانشگاه بین المللی چابهار، چابهار، ایران

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی تأثیر مسیر یادگیری بر خودتنظیمی دانش آموزان متوسطه اول شهر ایران شهر بوده است. روش پژوهش حاضر شبه آزمایشی بود. طرح مورد استفاده در این تحقیق، طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل انتخاب گردید جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه دانش آموزان متوسطه اول شهر ایران شهر می باشد. ۴۰ نفر از دانش آموزان دختر پایه هشتم به صورت نمونه گیری تصادفی خوشه ای در دو گروه ۲۰ نفر آزمایش و گواه به عنوان نمونه قرار گرفتند. ابزار اندازه گیری در این پژوهش، ابزار اندازه گیری در این پژوهش، بسته آموزش مسیر یادگیری و پرسشنامه خودتنظیمی بوفارد و همکاران (۱۹۹۵) می باشد. داده های به دست آمده با استفاده از آزمون تحلیل کواریانس تک متغیره مورد تحلیل قرار گرفتند. داده های به دست آمده با استفاده از آزمون تحلیل کواریانس تک متغیره مورد تحلیل قرار گرفتند. نتایج پژوهش حاکی از آن است مسیر یادگیری بر خودتنظیمی دانش آموزان تأثیر دارد.

واژه های کلیدی: مسیر یادگیری، خودتنظیمی، دانش آموزان